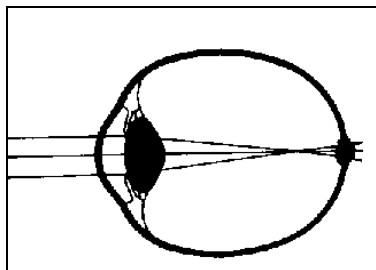

Lapsen näön kehitys

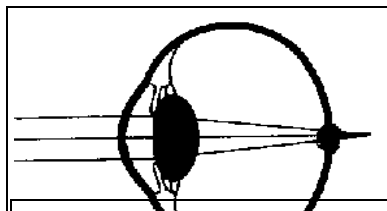
Lapsi oppii ensimmäisen ikävuoden aikana käyttämään kumpaakin silmäänsä yhtäaikaaisesti, jolloin yhteisnäkö kehittyy. Edellytyksenä yhteisnäön kehittymiselle on molempiin silmiin tulevat tarkat, samanlaiset kuvat. Lapsen näkökyky kehittyy noin 7-10 vuoden ikään asti.

Jos näönkehittämisessä tulee ongelmaa, lapsi pystyy sopeutumaan häiriötilanteisiin. Kun toisen silmän välittämä kuva on huonolaatuinen, aivot voivat hävittää sen häiritsemästä paremmin näkevän silmän kuvaa. Hoitamattomana tämä voi johtaa toisen silmän pysyvään heikompaan näköön. Tavallisimmat poikkeavuudet näön kehityksessä ovat toisen silmän toiminnallinen heikkonäköisyys (amblyopia) ja karsastus, jolloin lapsi ei katso molemmilla silmillä samaan kohteeseen.

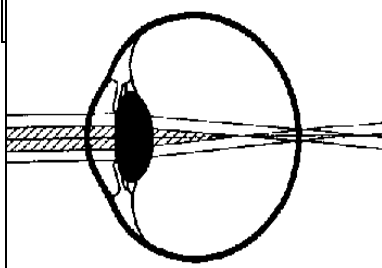
Näöntarkkuus eli visus ja silmälasien tarve ovat kaksi eri asiaa. Näöntarkkuus kuvaa kuinka pieniä yksityiskohtia silmä näkee. Silmälasien voimakkuus puolestaan ilmoittaa taittovian määrän. Laseilla voidaan korjata silmien taittovikaa ja tietyissä tilanteissa karsastusta. Likitaitteinen silmä on keskimääräistä pidempi, jolloin kauas katsoessa kuva jää epätarkaksi. Tällainen taittovirhe korjataan miinuslaseilla. Kaukotaittoinen silmä on keskimääräistä lyhyempi, jolloin näkö voi olla heikentynyt sekä lähelle että kauas. Laseina käytetään tällöin pluslinsskejä. Hajataitteisessa silmässä rakenteellisten epäsäännöllisyyksien vuoksi kuva jää epätarkaksi, jolloin tarvitaan sylinterilinssejä. Vahvoillakin silmälasilla siis voi nähdä tarkasti.

Likitaittoinen silmä

Kaukotaittoinen silmä

Hajataittoinen silmä